

**Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2010 r. —
Confederación de Cooperativas Agrarias de España i
CEPES przeciwko Komisji**

(Sprawa T-156/10)

(2010/C 148/75)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strony skarżące: Confederación de Cooperativas Agrarias de España (Madryt, Hiszpania), Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: M. Araujo Boyd i M. Muñoz de Juan, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- uznanie za dopuszczalne i zasadne przedstawionych w niniejszej skardze zarzutów nieważności;
- stwierdzenie nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga w niniejszej sprawie jest skierowana przeciwko decyzji Komisji z dnia 15 grudnia 2009 r. (pomoc nr C/22/2001) dotyczącej środków na rzecz sektora rolnego wprowadzonych przez Hiszpanię w związku ze wzrostem cen paliw. W decyzji tej Komisja stwierdza, że określone środki na rzecz sektora rolnego ustanowione w Real Decreto-Ley 10/2000 de medidas urgentes de apoyo a los sectores agrario, pesquero y del transporte ⁽¹⁾ (królewskim dekretem z mocą ustawy w sprawie pilnych środków na rzecz sektora rolnego, rybołówstwa i transportu) z dnia 6 października, zgłoszone przez Hiszpanię w dniu 29 września 2000 r., stanowią niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa i nakazuje ich odzyskanie.

Wspomniane środki były przedmiotem pierwszej decyzji Komisji z dnia 11 listopada 2001 r. („decyzji początkowej”), w której Komisja stwierdziła, że „środki wsparcia dla spółdzielni rolnych wymienione w Real Decreto-Ley 10/2000 (...) nie stanowią pomocy w rozumieniu art. 87 traktatu WE”. W wyroku z dnia 12 grudnia 2006 r. ⁽²⁾ Sąd stwierdził nieważność

tej decyzji początkowej ze względu na brak uzasadnienia, ponieważ Komisja nie uwzględniła w odpowiedni sposób w tej decyzji wpływu, jaki podatki inne niż podatek dochodowy od osób prawnych mogły wywrzeć na status podatkowy spółdzielni. Następnie, nie przyjmując nowej decyzji o wszczęciu postępowania, Komisja przyjęła w dniu 15 grudnia 2009 r. zaskarżoną decyzję.

Skarżące podnoszą pięć następujących zarzutów nieważności decyzji:

- zarzut pierwszy oparty jest na naruszeniu przez Komisję prawa stron do bycia wysłuchanym ze względu na przyjęcie przez Komisję zaskarżonej decyzji, w której przedstawiła ona wnioski zupełnie odmienne od tych zawartych w decyzji początkowej, choć nie wszczęła ona ponownie formalnego postępowania ani nie umożliwiła zainteresowanym stronom przedstawienia uwag;
- w zarzucie drugim skarżące twierdzą, że Komisja wyszła poza wyrok wydany w sprawie T-146/03, który sankcjonował jedynie okoliczność, że w pewnym zakresie początkowa decyzja nie była wystarczająco uzasadniona. Zamiast naprawić te punkty, Komisja przystąpiła do ponownego zbadania elementów swej decyzji niekwestionowanych przez sąd. To działanie Komisji narusza zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań przysługujące zainteresowanym stronom;
- po trzecie, skarżące kwestionują uznanie środka za pomoc państwa, uważając, że nie wystarczy stwierdzić, iż, ze względu na objęcie innym systemem podatkowym niż spółki, spółdzielnie rolnicze, które nie prowadzą swej działalności w 100 % przy współdziałaniu swych członków (model spółdzielczy oparty na wyłącznej wzajemności) korzystają z „korzyści”, nie uwzględniając, iż spółdzielnie i spółki kapitałowe nie znajdują się w podobnej sytuacji faktycznej ani prawnej. Ponadto, nawet gdyby dopuścić to porównanie, quod non, system podatkowy mający zastosowanie do spółdzielni nie powoduje powstania korzyści, a wynikające z jego stosowania różnice uzasadnione są strukturą i charakterem hiszpańskiego systemu podatkowego, jak sama Komisja uznała w początkowej decyzji, niekwestionowanej w tym zakresie w wyroku z dnia 12 grudnia 2006 r.;
- w czwartym zarzucie, podniesionym tytułem ewentualnym, skarżące podnoszą, iż Komisja nie uzasadniła wystarczająco swej decyzji i dokonała błędnej analizy zgodności z rynkiem wewnętrznym środka w świetle art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE oraz iż omawiany środek powinien być zostać uznany za zgodny z tym rynkiem;

— wreszcie skarżące kwestionują nakaz odzyskania pomocy zawarty w zaskarżonej decyzji.

— obciążenie OHIM i Brauerei Schlösser GmbH kosztami postępowania.

-
- (¹) Boletín Oficial del Estado (hiszpański dziennik urzędowy) nr 241/2000 z dnia 7 października, s. 34614.
 (²) Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie T-146/03 Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid i Federación Catalana de Estaciones de Servicio przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-98.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ALIXIR” dla towarów m.in. z klasy 32

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Brauerei Schlösser GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „Elixer” dla towarów z klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2010 r. — Barilla przeciwko OHIM — Brauerei Schlösser (ALIXIR)

(Sprawa T-157/10)

(2010/C 148/76)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Barilla G. e R. Fratelli SpA (Parma, Włochy)
 (przedstawiciele: adwokaci A. Colmano, G. Sironi i A. Vanzetti)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Brauerei Schlösser GmbH (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 stycznia 2010 r. w sprawie R 820/2009-2;

— oddalenie sprzeciwu wniesionego przez Brauerei Schlösser GmbH przed Izbą Odwoławczą przeciwko rejestracji rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego;

— posiłkowo, przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez OHIM w celu oddalenia sprzeciwu; i

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2010 r. — Longevity Health Products przeciwko OHIM — Tecnifar (E-PLEX)

(Sprawa T-161/10)

(2010/C 148/77)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahamy) (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tecnifar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA (Lizbona, Portugalia)